

Kl. 20:56

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Den her forespørgselsdebat handler jo om bandekriminalitet, og hvad man kan gøre for at bekæmpe den. Jeg synes, at noget af det, vi virkelig har talt meget om, er den strafs-kærpende del af det, og der har Socialdemokraterne også været med. Vi lægger også stemmer til L 211, som handler om bandepakken.

Regeringen har været meget god til at håndtere det der med, når det skulle være hårdt, og det bakker vi sådan set også op om, for det mener vi også der er brug for. Men vi mener bare ikke, at det kan stå alene. Straf kan ikke stå alene, straf løser ikke problemer med kriminalitet; det gør kun den tidlige forebyggende indsats.

Så kan man vælge at sige, som Dansk Folkeparti gør: Lad os sænke den kriminelle lavalder, for så kan vi få brudt fødekæden allerede, når børnene er 12 år. Jeg er faktisk meget enig i, at man skal tage anderledes fat i dem, der er under 15 år. Spørgsmålet er så, om man skal sænke den kriminelle lavalder, eller om man i stedet skal sige, at det er inden for det sociale system, at der skal laves nogle ting om. Men en anderledes og mere konsekvent indsats skal der til. Jeg tror bare, det er forkert, hvis man alene forestiller sig, at man kan straffe og være konsekvent over for de her 12-årige, og at det er ad den vej, man så skal få dem til at opføre sig ordentligt; man skal gøre mere end kun det.

Vi har snakket om kommunernes muligheder, om kommunernes økonomi. Jeg tror, at alle, der kender lidt til virkeligheden ude i det kommunale bagland, ved, at krisen også kradser dér. Der er ikke penge til at gøre det gode, man gerne vil; der er ikke penge til at gøre den indsats, som man ved ville være den bedste, og som man selv tror på ville virke. Det undskylder ikke, at der sikkert også er nogle steder, hvor man både er for dårlig til at planlægge sin indsats og ikke er vidende om, at hvis ikke man griber rettidigt ind og på den rigtige måde, så har det nogle konsekvenser. For det kan jo ikke være rigtigt, at når vi hører historier om børn, som har været uden for skolevæsenet i halve og hele år, så kan man ikke kun forklare det med, at det er, fordi kommunerne har en dårlig økonomi. Jeg medgiver, at det er en del af forklaringen, men der er også en anden del af det, og derfor skal der også være mere styr på det.

Vi havde for nogle uger siden i Folketinget i Retsudvalget en høring om bandekriminalitet. Jeg synes, det på den høring var meget tydeligt – vi blev i alt fald oplyst om det – at det med bander er noget meget forskelligt. Der er de hårde, meget, meget sammentømrede rockergrupper, hvor man altså nærmest har ritualer for at blive medlem, og hvor man sværger troskab til hinanden, hvor man afsoner straffe for hinanden, og hvor man gør hvad som helst for hinanden og også hjælper hinanden, når den ene fra gruppen er inde at afsones en straf. Så er der de andre bander, som er nogle meget mere løse netværk, og det er klart, at det er nogle helt forskellige ting, der skal til, hvis man skal bekæmpe både den ene og den anden type.

Det, vi skal, og det har regeringen også efterhånden lært at pippe efter, er, at vi skal bremse fødekæden. Når jeg siger »pippe efter«, er det, fordi de jo godt har kunnet høre, at der manglede lidt i deres retorik. Der var kun det der med »Al Capone«: Vi kommer efter jer, og nu skal vi rigtig straffe jer. Der var ikke så meget, der handlede om forebyggelse, og der var ikke så meget, der handlede om det bløde, så man har nu opfundet nogle sætninger, som man turnerer rundt med. Desværre er indholdet af dem alt for udtyndet; det er slet ikke den indsats, der i virkeligheden skal til.

Oppositionen har flere gange fremsat beslutningsforslag, også i den her periode, som har handlet om, hvad der i virkeligheden skal gøres, hvis man skal bekæmpe den organiserede kriminalitet, nemlig B 141 og B 191, som jeg gerne vil henvise til.

Så vil jeg slutte af med at læse et forslag til vedtagelse op, som jeg gerne vil fremsætte på vegne af mig selv, Socialdemokraterne, SF, De Radikale og Enhedslisten:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at lave en samlet national handlingsplan for indsatsen mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør, der involverer alle de mange myndigheder, institutioner, foreninger og andre, der indgår i arbejdet. Idet Folketinget konstaterer, at straf ikke kan stå alene, pålægger Folketinget regeringen ligeledes at tage initiativ til en langsigtet forebyggende og resocialiserende indsats over for bandemedlemmer og mennesker, der er i risikozonen for at blive rekrutteret til bander.